

Η 17η Επέτειος Ενθρονίσεως του Πατριάρχη Ιεροσολύμων (VIDEO)

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η δέκατη έβδομη επέτειος Ενθρονίσεως του [Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου](#) εορτάσθηκε χθες 9/22 Νοεμβρίου 2022 στο Καθολικό του Πανίερου Ναού της Αναστάσεως. Της Δοξολογίας προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων των Αρχιερέων, Ιερομονάχων και διακόνων του Πατριαρχείου και μετεχόντων μελών του πληρώματος της Εκκλησίας Ιεροσολύμων.

Στην Δοξολογία για τα **17 χρόνια** από την ενθρόνιση του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου παραβρέθηκαν ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. **Ευάγγελος Βλιώρας**, ο επίτιμος Πρόξενος της Ελλάδος στη Χάιφα, προσκυνητές και 150 μέλη της φρεγάτας του Ελληνικού Ναυτικού

“Σαλαμίνα”.

Τον Μακαριώτατο προσφώνησε ο **Γέρων Αρχιγραμματεύς Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος** ο οποίος αναφέρθηκε στην πλούσια Πατριαρχική δραστηριότητα του Μακαριωτάτου, η οποία όπως είπε “αποτελεί για όλους εμάς τους Αγιοταφίτες πηγή έμπνευσης και παράδειγμα για ενθάρρυνση και ενίσχυση του έργου, τόσο του κλήρου, όσο και των μελών του ποιμνίου”.

Ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. **Ευάγγελος Βλιώρας** έκανε λόγο για ξεχωριστή τιμή να εκπροσωπεί όπως είπε και φέτος την Ελλάδα “στον πανηγυρικό εορτασμό της επετείου της Ενθρονίσεως , ημέρα γιορτής για την Αγιοταφίτικη Αδελφότητα και το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων που λαμβάνει χώρα στην ιστορική έδρα της Μητέρας των Εκκλησιών, με τη δισχιλιετή ιστορική της διαδρομή”. Ο κ. Βλιώρας εξήρε το έργο του Πατριάρχη Ιεροσολύμων αναφέροντας χαρακτηριστικά: “Στις δύσκολες και ενίοτε συγκρουσιακές συνθήκες που διέρχεται η πολύπαθη Αγία Γη και η ευρύτερη περιοχή μας, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, υπό την ηγεσία Σας, αποτελεί παράγοντα σταθερότητας, καταλαγής, μετριοπάθειας και φάρο ελπίδας για ένα μέλλον για την περιοχή αυτή απαλλαγμένο από τη μισαλλοδοξία και το φανατισμό”.

Τον Μακαριώτατο προσφώνησαν επίσης εκπρόσωποι των Ορθοδόξων Εκκλησιών Μόσχας και Ρουμανίας, εκπρόσωποι των Σχολών του Πατριαρχείου, ο εκπρόσωπος του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών Αναπληρωτής Γραμματέυς π. Ιωάννης Σάουκα και ο εκπρόσωπος του Σώματος των Προσκόπων και άλλοι.

Ο Μακαριώτατος αφού ευχαρίστησε θερμά όλους για τις ευχές και τις εγκάρδιες προσφωνήσεις ανέφερε: Ἡ θεανθρώπινος πόλις Θεοῦ ζῶντος, τούτέστιν ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, ἐορτάζει σήμερον τὴν Δεκάτην Ἑβδόμην ἐπέτειον τῆς Ἐνθρονίσεως τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος ἐπὶ τῷ Ἀποστολικῷ Θώκῳ τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πρώτου Ἱεράρχου αὐτῆς. Ἡ ἐνθρονιστήριος αὕτη ἐπέτειος δέν ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀναξιότητα Ἡμῶν ἀλλ' εἰς τὴν «θεότευκτον σκηνήν», κατὰ Γρηγόριον Νύσσης, τὸν ἱερόν δῆλον ὅτι θεσμόν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ στρατευομένης Ἐκκλησίας, τῆς ἀποτελούσης τό σῶμα τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ Πατρός, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ομιλία - Γέρων Αρχιγραμματεὺς Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος

“Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Ἐν χαρᾷ πεπληρωμένη πανηγυρικῶς ἐορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία Σιών τῆς Ἁγίας μετὰ τῆς ἐν Αὐτῇ γεραῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος διὰ Δοξολογίας εἰς τόν πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως ἐν ἁθρόᾳ συνάξει κλήρου καὶ λαοῦ, γεγονός ἱστορικόν, λίαν σημαντικόν, εὐχάριστον καὶ ἐλπιδοφόρον, λαβόν χώραν πρό δεκαεπταετίας ἐν ἔτει σωτηρίῳ 2005, τὴν ἐκλογὴν δηλονότι τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος εἰς τόν μαρτυρικόν καὶ ἔνδοξον Ἱεροσολυμιτικόν Πατριαρχικόν Θρόνον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Τό γεγονός τοῦτο, πέραν τῆς σημασίας αὐτοῦ πρωτίστως διὰ τὴν συγκρότησιν, συνοχήν, εὐστάθειαν καὶ εἰρήνην τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, κέκτηται ἰδιαίτεραν σημασίαν καὶ διὰ τό ὅτι ἦλθε νὰ θέσῃ τέλος εἰς σύντομον εὐτυχῶς, ζοφεράν ὅμως καὶ ἄκρως ἐπιζημίαν δυστυχῶς περίοδον τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων. Ἐκκλησία καὶ Ἀδελφότης εὐρέθησαν τότε ἐξαπίνης ἄναυδοι πρό τοῦ ἀπροόπτου τῆς συνάψεως ἀνεντίμων συμφωνιῶν, γενομένων ἄνευ τῆς γνώσεως αὐτῶν. Αἱ συμφωνίαι αὗται ὑποθήκευσαν, ἂν μὴ ἀπεμπόλησαν, περιουσίαν τοῦ Πατριαρχείου

εἰς τὴν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων καὶ δὴ εἰς περιοχὴν ἀντίκρυ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἀνεκτιμήτου ὑλικῆς, πολὺ δέ περισσότερον πολιτιστικῆς ἀξίας καὶ διετάραξαν τό ἀπ' αἰώνων ἰσχύον καὶ Ἀγιογραφικῶς καὶ διεθνῶς ἐπικεκυρωμένον καθεστῶς τῆς Παλαιᾶς Πόλεως. Ἡ Ἀδελφότης τότε διαμαρτυρομένη ἐκκλησιαστικῶς, ἀπεκήρυξε τὸν πρωταίτιον τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν, θεωροῦσα δέ ἑαυτὴν ὡς ἐνεργόν κοινωνόν μέλος τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ σεβομένη τὸν θεσμόν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπετάθη εἰς αὐτό, τοῦτο δέ συνεκάλεσε Σύνοδον Πανορθόδοξον- γεγονός λαμβάνον χώραν εἰς κρισίμους περιστάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς- καὶ ἤνοιξε τὸν δρόμον δι' ἐκλογὴν ἀξίου Ποιμένος, ἱκανοῦ νὰ ἐξαγάγῃ τὴν Ἱεροσολυμιτικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ἀγιοταφικὴν Ἀδελφότητα ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου αὐτῶν.

Ἐκλογῶν κανονικῶν διεξαχθεισῶν βάσει τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων καὶ τοῦ Ἰορδανικοῦ Νόμου τοῦ Πατριαρχείου τοῦ ἔτους 1957, ἐξελέγη ἡ Ὑμετέρα σεπτὴ Μακαριότης ψήφοις ὁμοφώνοις τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ ποιμνίου Προκαθήμενος τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ ἡγούμενος τῆς γεραρᾶς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος.

Ἐκτοτε ἀπ' ἀρχῆς ἕως καὶ σήμερον πρῶτον καὶ κύριον μέλημα τῆς Πατριαρχίας Αὐτῆς ἔθεσε ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τὴν ἀκύρωσιν τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ τῆς δικαστικῆς

διαδικασίας, ταύτης δέ μή εὐθυκρινούσης καί διά τῶν νομίμων πολιτικῶν μέσων, διά τῆς κινητοποιήσας διαμαρτυριῶν Ἐκκλησιῶν καί κρατῶν, δυναμένων νά προστατεύσουν τήν χριστιανικήν Κοινότητα εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν ἐκ τῶν προκλήσεων καί τῶν πιέσεων ἀκραίων φανατικῶν στοιχείων, τῶν ἐπιβουλευομένων τάς περιουσίας αὐτῆς, ἵνα αὕτη μή ἔχουσα ἐστίαν παραμένῃ ἀνέστιος εἰς τήν κοιτίδα αὐτῆς. Τό φλέγον τοῦτο θέμα τῆς προστασίας τῶν χριστιανῶν τῆς Ἁγίας Γῆς ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Προέδρου τῶν ΗΠΑ κ. Joe Beiden δι' εἰδικῆς ἐπιστολῆς Αὐτῆς, ἐπιδοθείσης αὐτῷ, ὅτε Αὕτη, τόν Ἰούλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπεδέχθη καί ἐξενάγησεν αὐτόν εἰς τήν Βασιλικήν τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ.

Οὐχ ἦττον ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης δέν κατεβλήθη ἐκ τῶν προσπαθειῶν τούτων, ἀλλά ἐπέδόθη ταυτοχρόνως καί εἰς ἄλλα ἔργα ἄξια μνήμης, ὡς εἶναι ἡ μετά τήν ἀναστήλωσιν τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου τό ἔτος 2017 ἐνεργός συμμετοχή τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου εἰς τό βάσει ἐπιστημονικῆς μελέτης τοῦ Πανεπιστημίου Sapientia τῆς Ρώμης ἀρξάμενον καί συνεχιζόμενον διά συνεργασίας τῶν Τριῶν Μειζόνων Κοινοτήτων ἐπίσης ἱστορικόν ἔργον τῆς συντηρήσεως τοῦ δαπέδου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως εἰς τό Ἑπτακάμαρον καί εἰς τήν βορείαν πτέρυγα τῆς ροτόντας καί τῆς στερεώσεως τοῦ ὑπεδάφους τῶν χώρων τούτων δι' ἐπιστημονικῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν. Ὡσαύτως προτεραιότητα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἀπετέλεσε καί ἀποτελεῖ ἡ στερέωσις καί διακόσμησις τοῦ ἐξιδιασμένου ἡμετέρου χώρου τοῦ Καθολικοῦ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, διά τήν ὁποίαν Αὕτη ἠξιοποίησε τό ἐνδιαφέρον τοῦ γνωστοῦ εὐσεβοῦς ἐπιχειρηματίου καί Διοικητοῦ τοῦ Ἁγίου Ὁρους κ. Ἀθανασίου Μαρτίνου, ἐπισκεφθέντος δὲς ἐντός ἐνός ἔτους τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον καί ἐνημερωθέντος διά προσφοράν χορηγίας καί διά τό ἕτερον ἀρξάμενον ἔργον λειτουργίας ἐπιστημονικοῦ Κέντρου Θεολογικῶν Ἑρευνῶν εἰς τήν ἱεράν Μονήν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Εἰς ταύτην ἤδη τό Πατριαρχεῖον ἐδαπάνησε ἀφειδῶς οὐχί εὐκαταφρόνητα ποσά δι' ὑλικά καί ἐργασίαν συντηρήσεως ὑπό τοῦ ἐκ Κύπρου εἰδήμονος συντηρητοῦ κ. Σταύρου Ἀνδρέου πλειάδος παλαιτύπων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς περιφήμου ἱστορικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ καί τῶν θησαυρῶν τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἀδελφότητος.

Ἐπίσης τό ἀνέκαθεν ἐγνωσμένον ἐνδιαφέρον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπέρ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου ἐμπράκτως ἐξεδηλώθη καί προσφάτως διά τῆς ἐπιλογῆς, τῆς χειροτονίας καί τοῦ διορισμοῦ πεπαιδευμένων κληρικῶν πρός κάλυψιν θέσεων ἐνοριῶν τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἰορδανίαν καί Ἰσραήλ, δι' ἀποστολῆς νέων διά Θεολογικάς σπουδάς εἰς Ἑλλάδα, διά τῆς οἰκονομικῆς συμβολῆς τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου εἰς τήν ἀποτελεῖωσιν καί εἰς τήν τέλεσιν Ἑγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ παμμεγέθους Ναοῦ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου τῆς

Κοινότητος Σαχνίν τῆς περιοχῆς Ἄκκρης καί τῆς Κοινότητος Κούφρ Σμέα τῆς αὐτῆς περιοχῆς, διά τῶν Ἑγκαινίων στεγαστικοῦ συνοικισμοῦ εἰς τήν κώμην τῆς Μπετζάλλας, προσφέροντος στέγην ἐπὶ συγκαταβατικοῖς ὅροις πληρωμῆς εἰς τετρακοσίας πεντήκοντα οἰκογενείας, διά τῆς ἀρμολογήσεως ἐξωτερικῶς τοῦ Καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, κατοχυρουμένου οὕτως καί τοῦ προσκυνηματικοῦ δικαιώματος ἡμῶν εἰς τήν Αὐλήν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, διά τῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ κ. Μαρτίνου τῇ Ὑμετέρᾳ εἰσηγήσει συγχρόνου ἀκτινογραφικοῦ μηχανήματος διά τήν Πολυκλινικὴν τοῦ Ἀγίου Βενεδίκτου, διά τῆς συνεχιζομένης ριζικῆς ἐξωτερικῆς καί ἐσωτερικῆς ἀνακαινίσεως τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καί διά τῆς ἀναδείξεως τῆς πλησίον αὐτῆς ἀρχαίας Μονῆς τοῦ «Καθίσματος», καθυστέρουσης, λόγω μὴ χορηγήσεως εἰσέτι τῆς παρὰ τῆς Δημαρχίας Ἱεροσολύμων κανονικῆς ἀδείας. Ταυτοχρόνως ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐμερίμνησε καί διά τό Ρωσόφωνον ποιμνιον Αὐτῆς ἀναθέτουσα τήν ἀμεσωτέραν Ποιμαντικὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ εἰς τόν Μητροπολίτην Ναζαρέτ Κυριακόν καί τόν Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων Ἀριστόβουλον καί Προεξάρχουσα θείας Λειτουργίας εἰς τόν ἐν Μπέρ-Σέβα εὐκτήριον οἶκον τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ καί τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἁγίου Σωφρονίου, ἀναμενομένης τῆς ἐκεῖ ἀνεγέρσεως εὐπρεποῦς ἱεροῦ Ναοῦ διά τῆς λήψεως τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο ἀδείας παρὰ τῆς Δημαρχίας.

Τήν προσοχὴν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος δέν διέλαθεν ἡ ἀνέκαθεν ταλαιπωροῦσα τήν Ἀγιοταφικὴν Ἀδελφότητα λειψανδρία, τήν ὁποίαν προσεπάθησε Αὕτη νά καλύψῃ δι' ἀποσπάσεως παρ' ἡμῖν κληρικῶν ἐξ Ἀγίου Ὅρους ἢ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί διά τῆς ἀναθέσεως εἰς τόν Γέροντα Δραγουμᾶνον καί Σχολάρχην Ἀρχιμανδρίτην Ματθαῖον τοῦ δυσκόλου ἔργου ἐπιλογῆς νέων ἱεροσπουδαστῶν τῆς Σχολῆς Σιών, ὡς ἐλπίδος τοῦ μέλλοντος.

Τὰ ἀξιοχρέως μνημονευόμενα εὖφημα ταῦτα, Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, ἀποτελοῦν ὠρισμένα μόνον ἀνάλεκτα ἐκ τῆς πλουσίας Πατριαρχικῆς δραστηριότητος τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, διδόντα τήν ἀφορμὴν εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἀγιοταφίτας ἐπὶ τῇ εὐσήμενῃ ἐπετειακῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ διά τήν ἐν Χριστῷ καύχησιν ἡμῶν καί ἀποτελοῦντα τήν βάσιν διά τήν ἔμπνευσιν ἐκ τοῦ παραδείγματος Αὐτῆς, ἐνθάρρυνσιν καί ἐνίσχυσιν ἡμῶν, τοῦ κλήρου καί τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου, εἰς τήν καλλιέργειαν αἰσιδόξου διαθέσεως ἐπιμελείας καί ἐμπλουτισμοῦ ἔργων ἀγαθῶν εἰς τόν στίβον τῶν προσωπικῶν ἀρετῶν καί τόν στίβον τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἀδελφότητος καί τοῦ Ρωμαιορθοδόξου ἔθνους ἡμῶν ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τῆς Ἀγίας Γῆς.

Ἐν τοιαύτῃ αἰσιδοξῷ διαθέσει ψυχῆς, ὑψῶν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καί ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀδελφότητος ὅλης, εὐχομαι Ὑμῖν

ἔτη ὅσα πλεῖστα, ὑγιεινά, εὐφρόσυνα, εὐσταθῇ καί καρποφόρα, ἐν δυνάμει κυβερνητικῇ κραταιᾷ, κατερχομένη ἄνωθεν πρὸς δόξαν Θεοῦ καί ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους . Γένοιτο”.

Ομιλία - Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος Ευάγγελος Βλιώρας

“Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κυρίες και Κύριοι.

Αποτελεί για τον ομιλούντα ξεχωριστή τιμή να εκπροσωπεί και φέτος την Πατρίδα μας στο πανηγυρικό εορτασμό της επετείου της ενθρονίσεως σας, ημέρα γιορτής για την Αγιοταφίτικη Αδελφότητα και το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων που λαμβάνει χώρα στην ιστορική έδρα της Μητέρας των Εκκλησιών, με τη δισχιλιετή ιστορική της διαδρομή.

Στις δύσκολες και ενίοτε συγκρουσιακές συνθήκες που διέρχεται η πολύπαθη Αγία Γη και η ευρύτερη περιοχή μας, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, υπό την ηγεσία Σας,

αποτελεί παράγοντα σταθερότητας, καταλαγής, μετριοπάθειας και φάρο ελπίδας για ένα μέλλον για την περιοχή αυτή απαλλαγμένο από τη μισαλλοδοξία και το φανατισμό.

Είναι η σημερινή ημέρα, μια ευκαιρία, Μακαριώτατε, ανακαλώντας στη μνήμη την διαδρομή σας και την παρουσία σας, στο Θρόνο της Σιωνίτιδος Εκκλησίας, να Σας εκφράσουμε, τον σεβασμό και την εκτίμηση μας για το μεγάλο ποιμαντικό σας έργο και για το σημαντικό και εθνικό έργο της περίσωσης και ανάδειξης των Ιερών προσκυνημάτων στους Άγιους Τόπους και της διαφύλαξης των δικαίων του Πατριαρχείου, αγόγγυστα και με αγιοταφίτικο σθένος και καρτερία, εις πείσμα των καιρών, κατά τας βελτίους παραδόσεις του Τάγματος των Σπουδαίων και του Ιερού Κοινού του Παναγίου Τάφου.

Μακαριώτατε,

Η Ελληνική Πολιτεία Σας περιβάλλει με εκτίμηση και πηγαίο σεβασμό, αναγνωρίζοντας το σημαντικότερο έργο που επιτελείτε, επικεφαλής των Μελών της Αγιοταφίτικής Αδελφότητας και είναι πάντα, ειλικρινής και σταθερός αρωγός και συμπαραστάτης στον αγώνα σας, εκφράζοντας, άλλωστε, και την ομόθυμη, πάνδημη και ολόπλευρη στήριξη των όπου Γης Ελλήνων, όπως αποδεικνύεται, κι από τη συρροή στους Αγίους Τόπους ευλαβών προσκυνητών από τον Ελληνισμό, μετά τη δοκιμασία της πρόσφατης πανδημίας.

Για την Ελλάδα, η προάσπιση, των δικαίων και προνομίων του παλαίφατου Ελληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, όπως και του Εθνικού Προσκυνηματικού Καθεστώτος, αποτελούν ηθικό και ιστορικό χρέος και αποστολή, στην οποία έχουμε ταχθεί, με αίσθηση ευθύνης, και έχοντας κατά νου ότι, το Ιερό Καθίδρυμα αποτελεί κορυφαίο σημείο αναφοράς για τις ηθικές και πνευματικές αξίες της Πίστης μας, σύμβολο, άρρηκτα συνυφασμένο με την Αγία Γη ως πηγή ζωής, ελπίδας και αγάπης.

Σε αυτό το πνεύμα, η Πατρίδα μας, ως εφάνη κι από τις πρόσφατες εδώ επισκέψεις της πολιτικής και υπηρεσιακής μας ηγεσίας και δωρητών, μεριμνά, αδόλως και ακούραστα, για την ενίσχυση και στερέωση του καθ'ημάς Πατριαρχείου και του Ιερού Κοινού του Παναγίου Τάφου στην υψηλή ποιμαντική και εθνική του αποστολή να αποτελεί το θεματοφύλακα της διαχρονίας της Ελληνικής και Ελληνορθόδοξης παρουσίας στην Αγία Γη, ως μαρτυρείται κι από την επιγραφή στο Ιερό Κουβούκλιο του Παναγίου Τάφου, μετά την ανοικοδόμηση του 1810 'Κτήμα και αφιέρωμα τω Χριστώ των Ορθοδόξων Ρωμαίων'.

Εκ μέρους της Ελληνικής Πολιτείας και των συναδέλφων που υπηρετούν στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα, ευχόμαστε, εκ μέσης καρδιάς, υπέρ υγείας, μακροημερεύσεως και από Κυρίου στηρίξεως του υψηλού πνευματικού και παρηγορητικού έργου σας επ' αγαθώ του καθ'ημάς Πατριαρχείου, της Αγιαταφιτικής Αδελφότητας, διακόνων και φυλάκων των Ιερών Προσκυνημάτων

της Αγίας Γης και του Ελληνορθόδοξου Ποιμνίου σας”.

Ομιλία - Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος

«Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ’ ἡμέραν, κατευδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν» (Ψάλμ, 67, 20), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ θεανθρώπινος πόλις Θεοῦ ζῶντος, τούτέστιν ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, ἑορτάζει σήμερον τήν Δεκάτην Ἑβδόμην ἐπέτειον τῆς Ἐνθρονίσεως τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος ἐπὶ τῷ Ἀποστολικῷ Θώκῳ τοῦ ἁγίου καί δικαίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου αὐτῆς.

Ἡ ἐνθρονιστήριος αὕτη ἐπέτειος δέν ἀφορᾷ εἰς τήν ἀναξιότητα ἡμῶν ἀλλ' εἰς τήν «θεότευκτον σκηνήν», κατὰ Γρηγόριον Νύσσης, τόν ἱερόν δῆλον ὅτι θεσμόν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ στρατευομένης Ἐκκλησίας, τῆς ἀποτελούσης τό σῶμα τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ Πατρός, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Αὐτός γάρ ὁ Θεός τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατήρ τῆς δόξης ... ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστί τό σῶμα αὐτοῦ, τό πλήρωμα τοῦ τά πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου» (πρβλ. Ἐφ. 1,17.23), κατὰ θεῖον Παῦλον.

Διό εὐγνώμονες ὄντες, κατήλθομεν μετὰ τῶν συνοδευόντων ἡμῖν τιμίων μελῶν τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ «τῷ δόντι Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ κατὰ τό θέλημα αὐτοῦ» (πρβλ. Γαλ. 1,4).

Ἀκούοντες τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς τοῦ θεηγόρου Λουκᾶ: «Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. 20,28), οὐκ ἐπαύσαμεν τήν μέριμναν ἡμῶν ὑπέρ τοῦ δοκιμαζομένου ἡμῶν ποιμνίου, τοῦ τελοῦντος ὑπό τήν ἄμεσον ἡμῶν Ἐκκλησιαστικήν δικαιοδοσίαν καί πνευματικήν εὐθύνην. «Εὐθύνετε τήν ὁδόν Κυρίου, λέγει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας», (Ἰω. 1,23).

Ἐπ' οὐδενί ὠλιγωρήσαμεν τῆς τηρήσεως, τόσον τῶν πατρικῶν καί ἀποστολικῶν ἡμῶν παραδόσεων, ὅσον καί τῆς ἀδιαλείπτου λατρευτικῆς διακονίας τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν ἀψευδῶν δήλον ὅτι μαρτυρίων τῆς πίστεως ἡμῶν, «ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τήν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ» (Ψαλμ. 131,13), ἀλλ' οὐδέ καί τῶν ἀπαραγράπτων προνομίων καί κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ εὐσεβοῦς καί βασιλικοῦ γένους τε καί ἔθνους τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Οὐχ ἦττον στοιχοῦντες εἰς τό παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου «ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου» (Α΄ Κορ. 15,58) ἐξακολουθοῦμεν τῇ ὁδῷ τῆς δικαιοσύνης, τῇ ἀγαστῇ συνεργασίᾳ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Κοινοτήτων, πρός πᾶσαν κατεύθυνσιν ἐπιτοπίως καί διεθνῶς ἀπαιτοῦντες σεβασμόν τοῦ ὑφισταμένου πολυθρησκευτικοῦ καί πολυεθνικοῦ καθεστῶτος, τόσον ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ὅσον καί ἐπὶ τοῦ διπλωματικοῦ «corpus separatum» τῆς Ἀγίας Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων.

Ὁμολογοῦμεν μετὰ τοῦ ἱερωτάτου Παύλου, «ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Ἐφ. 6,12). Λέγομεν τοῦτο, διότι ἡ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ ποτισμένη οὕσα μέ τό ἀπολυτρωτικόν αἷμα τοῦ Δικαίου, δῆλον ὅτι τοῦ Σταυρωθέντος καὶ Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποτελεῖ καταφύγιον παραμυθίας καὶ ἐλπίδος πάντων τῶν ἀνθρώπων ὡς κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος λέγων: «ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυράν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος» (Ἐβρ. 6,18) τούτέστιν Χριστόν.

Ἡ Μετριότης Ἡμῶν μετὰ τῆς Γεραῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, «ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν» (Ἐβρ. 12,2) καὶ παραμένοντες ἀμετάθετοι εἰς τὴν ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἀποστολὴν οὐδέν ἕτερον ποιοῦμεν εἰ μὴ τόν σωτήριον εὐαγγελισμόν τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀπείρου φιλανθρωπίας τοῦ κενώσαντος ἑαυτόν καὶ γενομένου ὑπηκόου μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ, (πρβλ. Φιλιπ. 2,6-8).

Ἡ ἐνθρονιστήριος αὕτη δεκαεπταετής ἐπέτειος τῆς Ἡμετέρας Ταπεινότητος καλεῖ ἡμᾶς οὐχί εἰς «ὑψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ» (Β΄ Κορ. 10,5),

ἀλλ' εἰς «ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καί πατρός καί τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θησαυροί τῆς σοφίας καί τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι» (Κολ. 2,3) κατὰ τόν σοφόν Παῦλον. Λέγομεν τοῦτο, διότι ὁ θρόνος τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν «πρωτοτόκων τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων» (Ἑβρ. 12,23). «Ὡς Θεός ὁ Χριστός ἔχει αἰώνιον τόν θρόνον, ὡς δέ ἄνθρωπος, καί ἀρχιερεύς, καί ἀπόστολος τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, ἀκούει, κάθου ἐκ δεξιῶν μου», λέγει ὁ Θεοδώρητος Κύρου. Κατά δέ τόν Κλήμεντα Ἀλεξανδρείας, «ὁ γινώσκων ἑαυτόν ἐστι θρόνος τοῦ Κυρίου» θρόνος δῆλον ὅτι χάριτος καί ἐλέους, κατὰ τόν Παύλειον λόγον, «προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καί χάριν εὖρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν» (Ἑβρ. 4,16).

Σχολιάζων ὁ ἅγιος Ἰππόλυτος τό χωρίον τοῦ Ἡσαΐου: «ἰδοὺ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης καί ἥξει» (Ἠσ. 19,1) λέγει: «Κύριον δέ τόν Λόγον, νεφέλην δέ κούφην τό καθαρώτατον σκῆνος, [ἔφη] εἰς ὃ ἐνθρονισθεῖς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἰσῆλθεν εἰς τόν βίον [τόν ἀνθρώπινον] σεῖσαι τήν πλάνην». Μέ ἄλλα λόγια ἡ σημερινή ἐνθρονιστήριος ἡμῶν ἐπέτειος ἀφορᾷ εἰς τόν ἐγκαινισμόν τοῦ θρόνου τοῦ Χριστοῦ ἐντός τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καί μάλιστα ἐν τῷ συγχρόνῳ ἡμῖν καιρῷ, τῆς «νέας τάξεως πραγμάτων», περί οὗ ὁ θεσπέσιος Παῦλος προεῖπεν, «ἐνστήσονται καιροί χαλεποί» (Β' Τιμ. 3,1). «Ἔσται γάρ καιρός ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται ... καί ἀπό μέν τῆς ἀληθείας τήν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δέ τούς μύθους ἐκτραπήσονται» (Β' Τιμ. 4,2-3). «Τό γάρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας» (Β' Θεσ. 2,7).

Ἡμεῖς ἔχοντες ἐπίγνωσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, ὅτι «τά ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός ἵνα καταισχύνῃ τά ἰσχυρά» (Α' Κορ. 1,27), οὐ παυόμεθα τοῦ ἔργου ἐπὶ τῆς Πατριαρχικῆς, ἡγουμενικῆς καί ποιμαντικῆς ἡμῶν διακονίας τοῦ ἀποστολικοῦ καί μαρτυρικοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου καί δικαίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Ἀλλ' οὔτε καί πτοούμεθα, διότι ἔχομεν συλλειτουργούς καί συνκυρηναίους τούς σεβαστούς καί ἀγαπητούς ἐν Χριστῷ ἡμῖν Ἀγιοταφίτας ἀδελφούς, ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ἱερομονάχους, διακόνους καί μοναχοὺς τούς διακρινομένους διὰ τήν θυσιαστικὴν τοῦ Ἀγιοταφτισμοῦ αὐταπάρνησιν καί τό ἐκκλησιαστικόν αὐτῶν φρόνημα, τήν ἐνότητα, δῆλον ὅτι καί ἀγάπην, κατὰ τήν προτροπὴν τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου Ἀντιοχείας: «πάντες οὖν ἐν ὁμονοίᾳ ἀλλήλους ἀγαπήσωμεν καί μηδεὶς κατὰ σάρκα βλέπῃ τόν πλησίον ἀλλ' ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Μηδὲν ἔστω ἐν ὑμῖν, ὃ δυνήσεται ὑμᾶς μερίσαι, ἀλλ' ἐνώθητε τῷ ἐπισκόπῳ, ὑποτασσόμενοι τῷ Θεῷ δι' αὐτοῦ ἐν Χριστῷ».

Ἐπ' ἀληθείᾳ λέγομεν, ὅτι οὐ κρύπτομεν τήν ἀδημονίαν ἡμῶν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ σώματι τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίᾳ, ἐπικρατοῦση ἀκαταστασίᾳ καί διχοστασίᾳ. Διό καί ὁ Ἀρχιερατικός καί Πατριαρχικός θρόνος τῆς

πόλεως, τῆς τῷ ἀπολυτρωτικῷ αἵματι τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ ἡγιασμένης, οὐ σιωπήσεται προσευχητικῶς ἐργάζεσθαι ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τῆς ἐνότητος τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης (πρβλ. Ἐφ. 4,3).

Παρακαλέσωμεν τόν Θεόν τῆς ὑπομονῆς καί τῆς παρακλήσεως καί τόν Θεόν καί Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τό ἅγιον αὐτοῦ Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, «ὁδηγήσῃ ἡμᾶς εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν» (πρβλ. Ἰω. 16,13), διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως.

Ἡ δέ χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐνισχύη πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἀποστολῇ ἡμῶν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ καί τῇ περιοχῇ ἡμῶν μαρτυρίας τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καί τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας Ἡμῖν καί τοὺς διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τιμήσαντας τήν Ἐνθρονιστήριον ταύτην ἑορτὴν Ἡμῶν, δύναμιν τήν ἐξ ὕψους, τήν φωτιστικὴν ἐνέργειαν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονήν καί πᾶσαν παρά Θεοῦ εὐλογίαν. Θερμάς ἐκφράζομεν εὐχαριστίας πρὸς τόν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς

Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καί πρὸς πάντας τοὺς προσφωνήσαντας Ἡμᾶς, τὸν Ἐκλαμπρότατον Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελον Βλιώραν, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τὸν Αἰδεσιμώτατον π. Χαράλαμπον Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Μπέρ Σέβα Ρωσοφώνου Κοινότητος, τὸν Ἀρχιμανδρίτην Φιλόθεον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς Ἄκκρης, τὸν Αἰδεσιμώτατον Οἰκονόμον π. Σάββαν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος τοῦ χωρίου τῶν Ποιμένων, τὸν Ἀναπληρωτὴν Γραμματέα π. Ἰωάννην Σάουκα ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου των Ἐκκλησιῶν, τὸν κ. Ὅδε Καουάς, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν Ἀραβοφώνων Σχολῶν τοῦ Πατριαρχείου καί τὴν κ. Παναγιώταν Καφετζῆ ὁμιλήσασαν ἐξ ὀνόματος τῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τὸν ἑορτασμόν τοῦτον τῆς Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου.

